

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 27 marca 2017 r. – SIA „E LATS”**

(Sprawa C-154/17)

(2017/C 195/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „E LATS”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że za towary używane można uważać używane wyroby nabyte przez przedsiębiorcę handlowego, które zawierają metale szlachetne lub kamienie szlachetne (jak w niniejszej sprawie) i które są odsprzedawane głównie w celu pozyskania z nich obecnych w nich metali szlachetnych lub kamieni szlachetnych?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy do celów ograniczenia stosowania procedury szczególnej ma istotne znaczenie fakt, że przedsiębiorcy handlowemu znany jest zamiar późniejszego nabywcy, by pozyskać metale szlachetne lub kamienie szlachetne obecne w używanych wyrobach, lub czy istotne są obiektywne cechy transakcji (ilość wyrobów, status prawny drugiej strony transakcji itp.)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino/
Administración del Estado**

(Sprawa C-169/17)

(2017/C 195/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Druga strona postępowania: Administración del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 [TFUE] i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 8 ust. 1 dekretu królewskiego 4/2014 z dnia 10 stycznia zatwierdzającego normę jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej, uzależniającemu stosowanie terminu „iberyjski” w odniesieniu do produktów wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od wymogu, by hodowcy świń rasy iberyjskiej w systemach gospodarowania intensywnego (tuczu) zwiększyli minimalny pozbawiony przeszkód obszar podłoża na zwierzę o żywej wadze powyżej 110 kg do 2 m², nawet jeśli zostanie wykazane w tym przypadku, że celem tego przepisu jest poprawa jakości produktów, których dotyczy to uregulowanie?

- 2) Czy art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń⁽¹⁾ w związku z art. 12 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak art. 8 ust. 1 dekretu królewskiego 4/2014 zatwierdzającego normę jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej, uzależniającemu używanie terminu „iberyjski” w odniesieniu do produktów wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od wymogu, by hodowcy świń rasy iberyjskiej w systemach gospodarowania intensywnego (tuczu) zwiększyli minimalny pozbawiony przeszkód obszar podłoża na zwierzę o żywej wadze powyżej 110 kg do 2 m², mimo iż celem uregulowania krajowego jest poprawa jakości produktów, a nie dotyczy ono w szczególności ochrony świń?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy art. 12 dyrektywy 2008/120/WE w związku z art. 34 [TFUE] i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, by uregulowanie takie jak art. 8 ust. 1 dekretu królewskiego 4/2014[4] zobowiązywało producentów z innych państw członkowskich w celu poprawy jakości produktów wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii, a nie w celu ochrony świń, do przestrzegania takich samych warunków hodowli zwierząt, jak warunki nałożone na hiszpańskich producentów, aby produkty z tych świń mogły korzystać z nazw handlowych regulowanych wspomnianym dekretem królewskim?

- 3) Czy art. 34 [TFUE] i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak art. 8 ust. 2 dekretu królewskiego 4/2014 zatwierdzającego normę jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej, którym to uregulowaniem nałożono wymóg minimalnego wieku przy uboju wynoszącego 10 miesięcy dla świń, z których wytwarzane są produkty zaliczające się do kategorii „de cebo” w celu poprawy jakości tej kategorii produktów?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 47, s. 5.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-181/17)

(2017/C 195/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux i J. Rius, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, zgodnie z art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że ustalając minimalną liczbę pojazdów w celu uzyskania zezwolenia na transport publiczny, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 3 i 5 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga Komisji przeciwko Królestwu Hiszpanii ma za przedmiot stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51)⁽¹⁾.

Komisja uważa, że nakładając jako warunek uzyskania zezwolenia na transport publiczny wymóg, by przedsiębiorcy dysponowali co najmniej trzema pojazdami, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 5 lit. b) tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 300, s. 51